

000 dinara stoji

visine naknade je imalo u vidu. štite ribolovnih ših industriskih esa proizvodnje itu u cilju osi- a i uništavanja.

ni pošli jednim avilnim putem. vog slučaja in- sigurno povesti gradnji taložni- uređenju i pra- zaštiti ribolov- apokon krajnji aš riblji fond u ega, upropašten. ikovodno ribar- g gospodarskog užno da se po- opisima zaštiti. štiti. Mi danas ovodnom ribar- m zakoniku za- člana koji štite državna arbitra- lnu i pravednu aže toplo poz-

pozitivnih za- štiti našeg slat- ojeha neće biti imuma ne zalo- t, i onako upro- Zbog toga sva- bolovac, svako treba da vodi ovnim vodama. aca-sportašima, esovanijim, leži ribolovnih voda im vodama in- čemu je ovde l vode dužna je- re, a ako ih ne

gradi, ako zagađuje vode onda je udru- ženje ribolovaca to koje treba da hitno signalizira prekršaj, da prikupi potreb- ne podatke o zagađivanju i uništavanju ribe, kao što je to učinilo ovo naše agilno Udruženje ribolovaca u Tesliću, a organ upravljanja ribarstvom ne će izostati. Na taj način će naša industri-

ska preduzeća voditi više brige o tome šta ispuštaju u svojim otpadnim voda- ma i gdje te vode ispuštaju a ribarstvo će, siguran sam, krenuti brzim koraci- ma naprijed, naše će vode ponovo oži- vjeti jer će riblji fond biti uveliko po- većan.

Ing. M. Aganović

DOBAR LOV

ISTINIT DOŽIVLJAJ

Mada pozornica i ribe imaju veze koliko bog i šeširdžija, ipak je kao ne- ka tradicija da su glumci strastveni ribolovci, počevši od Šekspira. Tako je i prvak novosadskog pozorišta Stanoje Dušanović velik ljubitelj »mučaljivog sporta«, i kao takav poznat svakom u Novom Sadu. Zato je, jedini od ribara- amatera, prilikom proslave 25-godiš- njice svog glumačkog rada, dobio do- zvolu da lovi ribu sačmaricom. I drug Stanoje ispleo sasvim novu sačmaricu i krenuo u ribolov, obavestivši drugove glumce da se sprema za »dobru riblju večeru«. Obukao je gumene čizme »do bataka«, potpasao gumenu pregaču i zaplovio čamcem na Dunav. Tamo, niže mosta, znao je, nalazi se potopljen šlep, gde se zadržavaju najkrupniji smuče- vi, šarani i golemi somovi.

Bilo je pred večer, oblačno, kasna je- sen i prilično hladno. Bacio je drug Stanoje nekoliko puta sačmaricu. Na- jednom oseti da je poklopio »nešto krupno«. Dobro je zatvorio sačmaricu i počeo polako da je diže, povremeno je trzajući. »Sigurno krupan som«, po- mislio je u sebi. »Samo što se otima?« Ali, poznata je stvar da se som u mreži ili sačmarici počinje da otima tek u poslednjem času, kad se nađe bliže po- vršini vode. S naporom podigao je Dušanović sačmaricu, i, mesto soma,

na svoje zaprepaštenje, ugleda pipke — ogromne mine!

»Priznajem, pretrnuo sam«, kaže drug Stanoje. »To nije bilo kao na po- zornici gde može čovek da umre, pa opet ostane živ. Ovde je vrag odneo šalu. I najmanja neopreznost i za čas si u »večnim lovištima«... Šta da ra- dim sad? U čamac ne mogu da ubacim (mina je bila vezana lancem), niti smem. A da je pustim, može da padne na pipak i onda, zna se... Jednom reči: neznaš šta je gore: ili s plota, ili na plot...

Držeći tako minu, ni ovamo, ni ona- mo, drug Stanoje povika. Sa obale se približi nekoliko radoznalih ljudi, koji su također mislili da je ribar uhvatio neku veliku ribu, ali kako bi koji ugle- dao minu, klisnuo bi svaki što je dalje mogao.

Situacija je bila da ne možeš zami- sliti gore. Potsećala je upravo na onoga lovca koji je upao medvedu u rupu i počeo da viče drugu da je uhvatio med- veda. »Vuci ga napolje«, reče mu drug. »Neće da ide«. »A ti ga pusti.« »Ja bih hteo, ali on ne pušta mene!«.

Tako je bilo i sa drugom Stanojem. Niti pustiti, niti izvući. A vreme je prolazilo, minuti su se činili večnošću. Spuštala se uveliko noć, a Stanoje sve drži svoju neobičnu lovinu. Iako je bi-

lo hladno, kasna jesen, njemu je bilo vruće. No dugo se nije moglo izdržati u toj situaciji. Od hladnoće počele su se kočiti ruke. Valjalo se na nešto odlučiti. Da preseče konopac? Ne valja. Mina će naglo pasti na dno, i onda... Najzad se drug Dušanov odluči, pa šta bude — bude. Polagano je počeo puštati čamac niz vodu, a istovremeno popuštati konopac. Srećom konopac je bio dug, a drug Dušanović dovoljno pribran da ga ispušta polagano, tako da je mina sela lagano u glib — bez eksplozije. Kad je ispustio kraj konopca, voda je naglo ponela čamac dalje od opasnog mesta.

Kada je već bio prilično daleko, odahnuo je sa olakšanjem, obrisao hla-

dan znoj sa čela i zaveslao prema Pabrikarevoj čardi. Tek od sedme »duple ljute« sa žaljenjem se setio svoje novencijate sačmarice...

No koliko je bilo njegovo iznenađenje kada je posle nekoliko dana dobio svoju sačmaricu natrag. Mineri naše junačke armije izvadili su minu, učinili je bezopasnom i vratili sačmaricu popularnom umetniku.

No nešto se mora priznati drugu Dušanoviću: ni mina nije uspela da ga izleći od ribarske strasti. Već nekoliko dana kasnije, mogao se videti gde baca na Dunavu sačmaricu. Jedino kao da je nekako izbegavao onaj zlosrećni popljeni šlep...

—i—

(Svršetak vijesti iz sportskih ribolovnih društava)

ikakvih prethodnih uslova. Dovoljno je ako se netko obrati društvu i izjavi želju postati članom da može loviti. Uplatom upisnine i članarine postaje član. Ili još lošiji način i praksa nekih društava, učlanjivanje zatečenih krivolovaca, i likvidacija ribolovnih prekršaja na taj način. Dobivanjem ribolovne dozvole preko društva takav član stiče pravo sportskog ribolova i odlazi na vode. Većina takvih članova ne zna šta je sportski ribolov i kakav mu je smisao, ne pozna ribolovne propise niti su mu poznate zakonske odredbe o ribarstvu. Razumljivo je da ovako mladi članovi love i ne osjećajući da su se već kod prvog ribolova ogriješili o zaštitne propise, loveći ribu ispod propisane mjere, ili da su se ogriješili o propise lovostaje, ulovivši ribu koja je u mrijestu i prema tome u to vrijeme zaštićena.

Upoređujući i ispitujući ribolovne prekršaje kod sportaša, svi prekršaji mogu se podijeliti u dvije glavne grupe: jedne učinjene svijesno i druge po-

činjene iz potpunog neznanja i nepoznavanja ribolovnih propisa. Prve čine stari članovi, a druge redovno novi i mladi.

Uslov za primanje novih članova u sportska ribolovna društva moralo bi biti poznavanje ribolovnog sporta i ribolovnih propisa. Dužnost je svih društava da se u buduće prilikom upisa novih članova uvjere da li onaj koji želi stupiti u društvo pozna ne samo društvena pravila, već i ribolovne propise, važeći Zakon o slatkovodnom ribarstvu i postojeće naredbe. Društva osim toga moraju nastojati da putem predavanja podignu nivo sportskog i stručnog obrazovanja svojih članova.

Uprave društava moraju nastojati da se u društvima okupe pravi i čisti sportaši, a ne da se bore kako bi se broj članova povisio. I ovo pitanje stoji neriješeno pred društvima, pa je potrebno da ga Savez riješi i odredi pod kojim uslovima i kako će se primati novi članovi.

U.